

[Axel Sørensen.]

medføre ret betydelige skatteforhøjelser i disse kommuner, selv om deres beskatning fremdeles vil være relativt lav. På baggrund heraf finder jeg, at den foreslåede udligningsordning i hovedstadsområdet er nødvendig. Jeg ønsker samtidig på mit partis vegne at udtale reservation over for de mange enkeltheder, som vi ønsker nærmere oplysning om i det udvalg, der vil blive nedsat, idet vi mener, det er nødvendigt at se nærmere på de problemer, som de forskellige berøringsflader giver anledning til.

Den for købstæderne foreslåede overgang fra den nuværende beskatning efter formue og lejlighed til det foreslåede, mere enkle system med proportional beskatning betragter jeg som et fremskridt. Det er forståeligt, at man i byrådene og i den kommunale administration er begyndt at anstille beregninger over, hvordan de nye beskatningsregler vil virke for de enkelte byers vedkommende, og det samme er naturligt tilfældet i de sognekommuner med over 3 000 indbyggere i bymæssige bebyggelser, som i lovforslaget foreslås inddraget under det nye beskatningssystem. Disse store bysamfund af forskellig struktur skal inden længe have udarbejdet deres overslag til budget, og for dem vil det derfor være af betydning at kende enkelthederne i de beskatningsregler, som vi står over for at skulle gennemføre her i tinget, og det vil være vigtigt, at de kommer til at kende dem så hurtigt som vel muligt. Men forinden vil det være nødvendigt for os i et udvalg at foretage en undersøgelse af den foreslåede beskatningsforms virkninger inden for de forskellige bysamfund, og jeg håber, at den højtærede indenrigsminister vil bistå det kommende udvalg i så henseende.

Flertallet af sognekommunerne berøres jo ikke i særlig grad af de foreliggende lovforslag. Det foreslås, at en sognekommune, som har mindst 500 indbyggere, og som ligger nær op ad en købstad og har nær berøring med denne, henvises til at bruge de samme beskatningsregler som købstaden. Det er naturligt, at der her indføres en dispensationsmulighed, og jeg håber, at vi får lejlighed til at se begrundelsen for, at man har valgt tallet 500 som bestemmende

for, om disse omegnskommuner skal ind under købstadens beskatningsregler.

Medens der for hovedstads- og bykommuner foreslås faste rammer med hensyn til f. eks. børne- og hustrufradrag, er disse fradrag i sognekommunerne mere frie og variable. Om det er kommunernes selvstyre, man her har tænkt på, efter at man har fastlagt mere faste rammer for samtlige bykommuner, ved jeg selvfølgelig ikke. Jeg vil gerne rent personlig have lov at sige, at disse noget friere regler for fradragene, som her føres videre efter forslaget, ofte giver anledning til irritation over, at der i den ene sognekommune gives fradrag for børn og hustruindkomster i henhold til reglerne for statsskatteansættelsen, medens der i en nabokommune gives minimalt børnefradrag og slet intet fradrag for hustruindkomster.

I de kommuner, hvor man fremtidig overgår til benyttelsen af rateskala eller fælles beskatningsprocent, ophæver forslaget reglerne om fremlæggelse af ligningsliste, idet man hævder, at den enkelte skatteyder på grundlag af de nye beskatningsregler selv skal kunne konstatere beregningens rigtighed. Det er jo rigtigt, men jeg ser, at ifølge forslaget skal der for sognekommunernes vedkommende fortsat fremlægges en ligningsliste til eftersyn. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede indenrigsminister, om man ikke med samme begrundelse som for bykommunerne kunne afskaffe denne liste ved, at man på den skattebillet, skatteyderen får tilsendt, giver oplysning om, med hvilken procent ansættelsen er forhøjet ifølge kommunens ligningsskala, samt om kommunens ligningsprocent, for så kunne skatteyderne i sognekommunerne udregne skatten ligesom i bykommunerne.

Hvad angår erhvervsskatten, har man ved det foreliggende lovforslag fundet frem til en erstatning i de omegnskommuner, hvor skatten har betydet meget og været af økonomisk værdi for centralkommunen, medens man, hvad jeg finder rimeligt, ophæver erhvervsskatten totalt for de kommuner, hvor den kun har betydet meget lidt i kommunernes budget og tillige rent administrativt har været alt for omstændelig. Det har vi kendskab til bl. a. fra de indvendinger, der har været rejst så tit og